

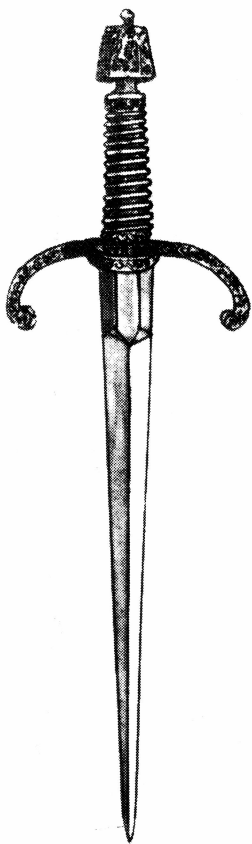
GÖTEBORGS UNIVERSITETSTEATER

GIGA

AV TORGNÝ LINDGREN

OCH ERIC ÅKERLUND

Långa örons söndag

Dagens text MYCKET SKA MAN HÖRA INNAN ÖRONEN RAMLAR AV.
INGEN HAR VETERLIGEN HÖRT SÅ MYCKET ATT DE VERK-
LIGEN GJORT DET.

Församlingen *Till örat genom luftens vågor*
sjunger *fortplantas livets stora frågor.*
 Men alla livets stora svar,
 jag undrar vilken väl dom tar?

From berättelse En man som en längre tid varit lomhörd gick en dag till öronkliniken. Där blåste man in luft i hans huvud, och då hörde han strax mycket bättre, ty de som hava luft i huvudet höra bäst. Mannen gick tillbaka ut i livet och fröjdades åt fåglarnas dånande sång.

Om natten kunde mannen emellertid icke sova. Grannens toalett brusade likt en brusande älv, väckarklockans tickningar slogo som hammarslag mot hans renoverade trumhinnor, och Lars Ulvenstams stentorsstämma mässade genom väggarna sitt öronbedövande kulturevangelium.

Bittida om morgonen steg mannen upp ur sin säng, klampade tassande ut i badrummet, lät tandborsten mala sin entoniga sång över tandraderna, dunsade ned i köket, knastrade i sig ett rungan-

de rostat bröd, svalde sitt kaffe med ett plums och gick ut till en arbetsdag bland vrålande spårvagnskonduktörer, drillborrar, telefonsignaler, musik under arbetet, summertoner, lunchsirener och människoröster som skuro genom märg och ben.

Innan dagen var till ända stod mannen åter inför sin öronläkare och viskade: "Hjälp mig, ty jag står icke ut! Livets buller är mig övermäktigt! I min lomhördhet trodde jag mig gå miste om väsentliga ting. Jag ville höra allt vad människorna sade. Men de säga ju intet att hänga i julgranen. Tvärtom bedröva de mig med sitt tal, och emedan de leva i den tron att jag fortfarande hör illa säga de gång efter annan bakom min rygg: "Bry dig inte om Nilsson, han hör ändå ingenting!" Förfärliga saker viska de sedan **varandra, om mig och mina vänner.** Hjälp mig! Förut hörde jag ju det viktigaste, vad saker kostade och hurudant väder det skulle bli. Det är nog för mig. Var barmhärtig, sug åter ut luften ur mitt huvud, på det att jag icke må ryckas ur min slummer var gång min granne gripes av köttets lustar! Skruva ned världens larm under bullergränsen! Sug ut luften igen, jag ber på mina bara knän, sug ut luften!"

Läkaren gjorde mannen till viljes, och mannen gick åter ut i livet och glädde sig storligen åt att icke höra läkarens ord: "Nästa galning, syster!"

Ur "Postilla", Tage Danielsson.

GIGA

av

Torgny Lindgren & Eric Åkerlund

Fursten
Narren

Hans Rosenfeldt
Ulf Andréasson

Regi
Scenografi, Rekvisita & Affisch
Ljus

Kent R Andersson
Lena Hermanson
Cecilia Rosengren
Mats Rosengren

Musik
Kostym

Mats Hansson
Maria Nyman

Mask
Dramaturgi & Programblad
Foto & Scenteknik
Rörelseinstruktion
Produktion

Agneta Wessman
Catharina Josefsson
Kristina Ros
Mikael Hermanson
Anne Lund
Catharina Bergil

Musiker: Dan Hansson - dragspel, Lars Hansson - gitarr,
Martin Hansson - saxofon och Mats Hansson - piano & synt

Tack till: Avd. för dramatik - Göteborgs Universitet,
Folkteatern & Stadsteatern i Göteborg, Tomas Johansson

FÖRFATTARNA

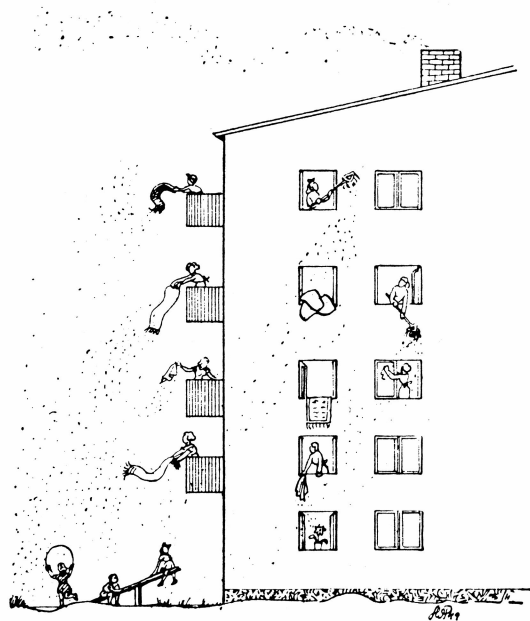
Torgny Lindgren är känd främst för sina romaner medan Eric Åkerlund kommit ut med såväl poesi som romaner. De har också, var för sig, skrivit för scenen.

Deras samarbete som dramatiker började 1983 - då "Giga" skrevs, och fick sin fortsättning 1985 med "Fadershanden", en pjäs där Stalin är en av huvudrollerna. Liksom i "Giga" spinner handlingen i den senare texten kring existentiella temata: liv - död, kärlek - skräck, och makt.

"Giga" gjordes som radioteater 1983. Detta är första gången pjäsen sätts upp på en scen.

Premiär den 29:e februari 1988, Göteborgs Universitetsteater. Vi spelar också 2, 4, 5, 7, 9, 11 och 12 mars. Lördagar kl. 18.00, övriga dagar kl. 19.00. Scen: Avd. för dramatik, Kappellplatsen 4.

Skakning av dammtrasor, mattor och golvmoppar genom fönstren ut på gatan medför en evig krets-gång. Dammet förs åter in i lägenheterna genom tamberdörren — och skakas ut på nytt dagen därpå. Det är inte bara hänsynslöst mot förbipasserande och lekande barn utan även ineffektivt att städa på detta sätt.

Ur "Kvinnans egen läkarbok".

Det finns en levandets vilda fröjd. Det finns ett rus som
är varandets.

Varje dag är en älskarinna för min oändliga åtrå.
Mitt blod är ett ungt salt hav som dånar för livets storm.

Livet är ett bröd som vi smular sönder och kastar på
marken för fåglarna.

Ack, ett hårt grovt bröd, men dock så ljuvligt i smaken - och
det enda vi har för vår oändliga hunger!

Ur "Glöd", Artur Lundkvist.

GÖTEBORGS UNIVERSITETSTEATER

är en amatörteaterförening som, i sin nuvarande form, varit verksam sedan 1983. Vår målsättning är att bjuda göteborgspubliken en udda repertoar med uppsättningar av sällan spelad dramatik och av nyskrivet material.

Den konstnärliga frihet vi har som studentteater ger oss utrymme att experimentera med det teatrala formspråket. Vi är amatörer, och lusten att undersöka teaterns uttryckssätt är drivkraften och det viktigaste medlet när vi arbetar fram våra föreställningar.

I slutet av mars är det dags för nästa GUT-premiär: Victoria Benedictssons "Den bergtagna". Lokal: Göteborgs Arbetarinstitut, Magasinsgatan 23.

Göteborgs Universitetsteater får inga bidrag från kommun eller universitet. Vår verksamhet bedrivs genom medlemsavgifter och biljettintäkter. Du kan stödja GUT genom att sätta in valfri summa pengar på pg 478 36 96 - 0. Då får du också fortlöpande information om våra aktiviteter.

